దూరపు కొండలు

నిష్ఠల అరుణా శ్రీనివాస్

విశాలమయిన అద్దాల కిటికీలోంచి చూస్తోంది లావణ్య

"తాళంలాగి చూసేరా? తీరా మనమూ వెళ్ళాక ఎవరైనా ప్రవేశించగలరు జాగ్రత్త" ఎగిరిపోయే ముందరి జుట్టును పైకి తీసుకుంటూ చీరకుచ్చిళ్ళు సుతారంగా పట్టుకొని నీళ్ళు నిలిచిన మట్టి ప్రదేశంలో నీరు చిందకుండా జాగ్రత్తగా పడుస్తూ అంటోంది ఆ యువతి. ఆరేళ్ళ బాబు వీధి కర్రగేటు కటకటాల మధ్య నిలబడి అటూ ఇటూ ఊగుతున్నాడు "పద పద చీకటి పడకుండా రావాలి" తాళాల గుత్తి జేబులో వేసుకుంటూ అన్నాడతడు మధ్యలో ఊగుతూ గెంతుతూ బాబు ఇద్దరి చేతులు పట్టుకొని నడుస్తున్నాడు మాటిమాటికీ గాలి కెగరబోయే పమిటకొంగు చేత్తో అణగదీస్తూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నవ్వుకుంటూ నడుస్తోంది ఆ యువతి భర్తతోపాటు.

ఇంచుమించు రోజూ చూసే దృశ్యమే అయినా ప్రతీరోజూ చూడాలనే అనుకుంటుంది లావణ్య. లావణ్య పేరుకు తగ్గట్లే ఉంది. లోకంలో ఉన్న పడతులందరి సౌందర్యం ఒకేచోట పోగుచేసి

ఆలోచనలకు రూపకల్పనేమో అనిపిస్తుంది లావణ్యను చూస్తే! ఉట్టినే చూస్తేనే రెండు కళ్ళూ చాలవనిపించే లావణ్యను అంతటితో వదలక నాట్యకళ వరంగా ఇచ్చి మరీ పంపాడు భూలోకంలోకి. అన్ని ఆభరణాలమధ్య ధగధగా మెరుస్తూ బంగారుబొమ్మ కదలి వచ్చినట్లే ఉంటుంది. అందుకే ఏరి కోరి మరీ చేసుకున్నాడు శేఖరం నడుస్తూంటేనే నాట్యం చేస్తోం దేమో అని భ్రమ కలుగుతుంది శేఖరానికి లావణ్యని చూస్తే!

రేపటి ప్రోగ్రాంకు ముందుగా ప్రాక్టీసు చేసి అలసిపోయి కుర్చీలో కూర్చుని చల్లగాలికి సేదతీరుతూ ఉంది 'లావణ్యా' శేఖరం పిలుపుకు కిటికీలోంచి చూస్తున్న లావణ్య తల తిప్పి చూసింది ఏమిటన్నట్లు

"రేపటికీ అన్నీ సర్దుకుందామా?" దగ్గరగా వస్తూ కిటికీలోంచి ఓ మాటు చూస్తూ అన్నాడు

"ఇపుడేమంత తొందర. సర్దుకోవచ్చు" ముభావంగా అన్నది లావణ్య.

"సరే! నీ ఇష్టం అక్కడ కూర్చు న్నావేం. ఫాన్ వేసుకోబోయావా? నేను వేస్తానుండు"

"వద్దు! ఇక్కడే బావుంది" చిరాకుని ప్రెకురకకుండా అణుచుకుంటూ అంది

ఏం? ఫాన్‌గాలేగాని చల్లని ప్రకృతి గాని తను అనుభవించకూడదా? అంతా కృత్రిమం ఏం మనుష్యులో!

"కాస్సేపు డాన్స్‌ప్రాక్టీస్ చేసుకో బోయావా? ప్రొద్దున్నే బయల్దేరాలి గూడా!" ఎంతో ఆసక్తిగా శేఖరం ఈమాటు కోపం పట్టుకోలేకపోయింది.

"ఇపుడే చేసి చేసి వచ్చి ఇలా కూర్చు న్నాను నన్ను వేధించకు నీకు పుణ్యం ఉంటుంది" అర్ధిస్తున్నట్లుగా కంఠస్వరం మార్చింది లావణ్య

"ఓ! అయామ్‌సారీ!" రెండునిమిషాలు మాట్లాడలేదు శేఖరం

"నేను శేఠ్‌తో ఓమాటు మాట్లాడాలి కలప విషయంలో నేను వచ్చేసరికి తొమ్మిదో పదో అవుతుంది నా కోసం కూర్చోకు నువ్వు భోజనం చేసెయ్యి."

'అలాగే!' రాళ్ళ జూకాలు కదిలే టట్లుగా తల ఊగించింది లావణ్య.

మరేదో చెప్పబోయాడు కాని ఒక నిముషం లావణ్యకేసి తేరిపార చూసి 'ఇపుడు మూడ్‌లో లేదనుకుంటాను' అనుకుని ఊరుకున్నాడు శేఖరం గుమ్మం వేపు అడుగులేస్తూ "అయితే నే వెడు తున్నా!" అని శేఖరం వెళ్ళిపోయాడు

"అమ్మయ్య! క్షణంసేపు ఒంటరిగా ఉండనివ్వరు కదా!" ఇంతలోనే కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వెళ్ళిపోయిన జంట గుర్తుకు వచ్చారు చిన్న పెంకుటిల్లువాళ్ళది ఆ పిల్ల ఇంచుమించు పగలంతా ఇల్లలికే గుడ్డ లాంటి చీరకట్టుకుని ఎప్పుడూ పని చేస్తు న్నట్లే ఉంటుంది సాయంత్రం అయేసరికి చక్కగా అపుడే విచ్చిన గులాబీలా తయారయి భర్తతో బయటకి షికారు వెడుతుంది.

శేఖరం లాన్ మధ్యలో నిలబడి లావణ్యకేసి చూసి చిరునవ్వులో చేయి ఊపాడు. బదులుగా లావణ్య టాటా

సుభాషితాలు

ఇతరులను సంతోషపెట్టడానికి వ్రాసేవాడు రచయిత ఎలా అవుతాడు? యితర్లకు భయపడి, వారిని సంతోషపెట్టడం కోసం వ్రాయడంకంటే వ్రాయడం మానుకోవడం ఉత్తమం. — ప్రేమ్‌చంద్

చెప్తున్నట్లు చెయ్యి వూపింది శేఖరం
కారు కదిలేవరకు లావణ్య ఆలోచనలు
స్థంభించిపోయాయి కారు బర్రుమంటూ
దూసుకుపోయింది మళ్ళీ ఆలోచనల్లో
పడింది ఎంత అదృష్టం ఆ పిల్లది'
మనిషికి పేరుప్రతిష్ఠ ఉండడం కూడా
ఒక దురదృష్టమేమో అనిపిస్తుంది శేఖరం
తనూ ఎపుడైనా వెట్టా పట్టా లేసుకుని
తిరిగారా? మెకానికల్ కారులో కూర్చుని
అయిదునిముషాల్లో గమ్యస్థానం చేరడమే'
అందమయిన ప్రకృతి దృశ్యాలను తిల
కించే వ్యవధికూడా ఉండదు తనకి. ఒక
వేళ ఖర్మచాలక అలా నడకని బయల్దేరితే
అందరూ వింతగా తననే చూస్తారే! తన
నాట్యం గురించి తన అందం గురిం
చెప్పుకుంటూ కళ్ళప్పగించి తనని ప్రత్యే
కించి చూసే చూపులకి తట్టుకోలేదు తను.
నాట్యం చేసేటపుడయితే తను అందులో
లీనమయిపోయింది గనక ఫర్వాలేదు

పెద్ద పెద్దవాళ్ళిచ్చే పార్టీలలో గాని
డిన్నర్లలోగానీ మనసు నెమలిలా నాట్యం
చేస్తూంటే అందరితో గలగలా నవ్వుతూ
మాట్లాడుతూంటే శేఖరం హెచ్చరిస్తు
న్నట్లే చూస్తాడు తనని అందరిలా కలసి
పోవడం ఏమిటి?రిజర్వ్‌డుగా డిగ్నిఫైడ్‌గా
వుండాలంటాడు శేఖరం తృళ్ళుతూ.
నవ్వుతూ, పరిగెడుతూ ఆ చిన్నతనపు
రోజులు మధురస్వప్నంలా గుర్తుంచుకో

రాదు.

"అమ్మా! కాఫీ తీసుకుంటారా?" రాజమ్మ వచ్చింది గుమ్మందగ్గరికి

"వద్దు!" అంది లావణ్య. అంతలోనే శేఖరం తొమ్మిది దాకా రాననే సంగతి గుర్తుకు వచ్చింది. వెళ్ళిపోబోతున్న రాజమ్మను పిలిచి—

"ఇదిగో చూడు రాజమ్మా! పాలున్నాయా ఇంట్లో?" అనడిగింది.

"ఉన్నాయమ్మా "

"అయితే కొంచెం కోవా చేసి పెట్టవూ?" చిన్నపిల్ల తల్లిని చుట్టుకొని ఆశగా అడుగుతున్నట్లనిపించింది రాజమ్మకి.

"కాని బాబుగారేమయినా " అని

"ఆయన తొమ్మిది దాకా రారు. ఈ లోపున చెయ్యలేవా?"

"అలాగేనమ్మా" రాజమ్మ వెళ్ళిపోయింది

ఇంకాస్సేపటిలో తన కిష్టమయిన కోవా తింటుంది. లావణ్యకి తలచుకుంటేనే నోరూరింది. కుర్చీలోంచి లేచి కర్టెను వేసేసింది. రికార్డుప్లేయరువేసి మల్లీశ్వరిలో పాట పెట్టింది ఫోమ్‌బెడ్డు మీంచి కాళ్ళాడిస్తూ పాటలో కలిసేటట్టు తనూ రాగం తీసింది. ఒళ్ళు పెరిగితే పెరుగుగాక! ఇవాళ్టి నుంచి తన కిష్టమయినవన్నీ తింటుంది. ఇంక శేఖరం ఎన్ని ఆంక్షలు పెట్టినా సరే! కడుపునిండా ఇష్టమయినవి తినడానికే ఉండదు, "లావయి

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల

సెక్సు స్పెషలిస్టు డా॥పి. కుమారస్వామి దేవర

మార్వాడి గుడివద్ద; ఫోన్ 551, తెనాలి (ఎ.పి.)

బ్రాంచి 9_డి, శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు_17.

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యము

హస్త ప్రయోగం, అతి సంభోగం వలన అంగము చిన్నదై సంభోగ కాలమందు అకస్మాత్తుగా అంగము కృశించుట, శుక్ల నష్టము, నపుంసకత్వము. (ఒక డోస్‌తో ఎన్నడూ కని విని ఎరుగనంత వీర్య స్తంభన కలిగి హాయినిచ్చును. అసంతృప్తి చెందు స్త్రీ, పురుషులు వాడతగినది. స్వప్నస్ఖలనములు), హెర్నియా (గిలక), కుష్టు, బొల్లి, చర్మవ్యాధులకు పోస్టుద్వారా కూడా నయం చేయబడును. వరిబీజము (బుడ్డ), మూత్రవ్యాధులకు ఆపరేషన్ లేకుండా నయం చేయబడును. స్వయంగా రండి. క్షయ, ఉబ్బసమునకు ఉచితం. రండి.

బ్రాంచీలు —తిరుపతి, నెల్లూరు, గుంటూర్లలో త్వరలో తెరవబడును.

పోయి చూడడానికి అసహ్యంగా తయా రవుతే నీకు డాన్సు బావుంటుందా?" శేఖరం అడిగినట్లయింది. "ఫర్వాలేదు నాట్యాన్ని వదిలేస్తాను బరువైన ఈ బంగారు కిరీటం ఇంక మొయ్యలేదు తను. అలా ఆలోచనలోకి మునిగి పోయింది లావణ్య

"రాజమ్మా! ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకుని పని చెయ్యి! ఒకసారి ఎపుడో చెప్పినట్లు గుర్తు. నా ఇంట్లో నా ఇష్టం వచ్చినట్లు పని చెయ్యాలి నీ ఇష్టం వచ్చినట్లుగాదు" విసురుగా శేఖరం గొంతు కరినంగా వినపడింది లావణ్యకి

ఇంత పెంద్రాళే వచ్చేసాడేం? విస్తు బోతూ అనుకుంది లావణ్య 'రాజమ్మ కోవా చేయడం చూసిఉంటాడు' నిరాశగా అనుకుంది ఏమైనా అంటాడేమోనని భయం వేసింది. సాధారణంగా అంత కోపం ఎప్పుడూ రాదు శేఖరానికి

కర్టెను తొలగిస్తూ శేఖరం వచ్చాడు. పై వూడదీసి సోఫాలో అలసటగా కూల బడ్డాడు

"ఏం? శేర్ దగ్గరకి వెళ్ళలేదా?" చిన్నగా అడిగింది లావణ్య.

"శేర్ ఢిల్లీ వెళ్ళాడు" ముభావంగా అన్నాడు

అందుకా ఇంత తొందరగా వచ్చింది అనుకుంది లావణ్య మనస్సుని ఉల్లాస పరుస్తూ మరో ఆలోచన మొలకెత్తింది లావణ్యకి. కొన్ని బట్టలు డాన్స్‌కి కావల సిన బట్టలు వస్తువులు అన్నీ సర్దింది. మౌనంగా చూస్తూన్నాడు శేఖరం. లావణ్యని కూడా ఏదో అన్దామని ఉంది గాని ఆమె ముఖం చూస్తే కోపం చల్లారి పోతోంది శేఖరానికి.

"శేఖర్! నేనొకటి చెప్పనా? కాదన కూడదు" సోఫా చేతిమీద కూర్చుంటూ గోముగా అంది

"ఏమిటీ?" లావణ్య చేతివేళ్ళు సున్ని తంగా తాకుతూ అన్నాడు

"మనం రైళ్ళో వెళదాం."

తేలో పాము వచ్చి మీదపడినంత కంపరంగా చూశాడు

"నీకు మతిపోయిందా లావణ్యా? లేక నాకే పోయిందా?" విసుగు ప్రస్ఫుట మౌతూనే ఉంది శేఖర్ మాటల్లో

"ఏం రైల్లో వెళ్ళకూడదా?"

"నా కిష్టంలేదు."

అన్నీ నువ్వు చెప్పినట్లే వినాలి. ఇలాగే ఈ బంగారు పంజరంలో చిలకలా బ్రతకవలసిందే' కోపం పెల్లుబికింది లావణ్యకి సాధ్యమయినంతవరకు అదు పులో పెట్టి అక్కడ్నించి లేచి ఏదో మర్చి పోయినట్లుగా సూటుకేసంతా ఓ మాటు చూసి మూసేసింది

తనకి స్వేచ్ఛ లేదని తలుచుకున్నప్పు డల్లా ఏదో అయిపోవా లనిపిస్తుంది. బ్రతుకుమీదే విరక్తి పుడుతుంది.

* * *

శేఖరం ఇష్టప్రకారంగానే జరిగింది ప్రయాణం. ప్రపంచంలో డ్రైవరూ శేఖరం తనూ తప్ప మరెవరూ లేరా అనిపిస్తుంది అలాటి ప్రయాణంలో. అను కున్న దానికంటే ఎక్కువమంది వచ్చారు లావణ్య నాట్య ప్రదర్శనానికి

ఊపిరి సలపనట్లుగా అభినందించే

ప్రేక్షకుల మధ్యలోంచి ఎలానో ఊడి పడింది లావణ్య. గ్రీన్‌రూములో ఆభరణాలన్నీ ఊడదీస్తూ బాక్సులో పడేసింది. మామూలు చీర జాకట్టు ధరించింది జడకున్న పూలను విప్పదీస్తూ అంది లావణ్య. "శేఖర్! ఎలాగూ ఇంతదూరం వచ్చేం గదా? ఊరు చూసిపోదామా?"

"సోదరీ! లావణ్యా! నీ డ్యాన్సుకోసమని అక్కడి బిజినెస్ ట్రాన్‌జాక్షన్లన్నీ కాన్సిల్ చేసుకుని వచ్చానని నీకు తెలుసుగా కనీసం రేపయినా అక్కడికి చేరాలి మనం "

పొడుగాటి చేతిగోళ్ళను దగ్గరగా పెట్టి చూస్తూ అంది లావణ్య

"చిన్న రిక్వెస్ట్. ముందు కారు తీసుకొని నువ్వెళ్ళిపో! నేను రెండు మూడు రోజుల్లో వచ్చేస్తాను. సరేనా?" ఆశగా అడుగుతోంది.

"నువ్వొక్కర్తివీ వస్తావా? ఏమో బాబూ నిన్ను ఒకర్తినీ ఇంత పట్నంలో వదిలేసి వెడితే నా మనసంతా నీ మీదే ఉంటుంది "

శేఖరం ఒకమాట అన్నాడంటే దాన్ని తిరిగి వెనక్కి తీసుకోడు ఆ సంగతి తెలిసి యింకా అడగడం తనకిష్టం ఉండదు. ఏదడిగినా కాదు అనే సమాధానమే వస్తుందే? ఛీ ఛీ తనదీ ఒక బ్రతుకేనా? అందరికీ తాను బంగారుబాట

ఆంగ్లేయబోధిని

చిన్నలు, పెద్దలు ఆంగ్లము రానివారు మా ఆంగ్లేయబోధిని సహాయంతో 40 దినములలో ఆంగ్లము నేర్చుకొనవచ్చును వెల రూ 10/-

తమిళ-తెలుగు స్వబోధిని

తమిళభాష రానివారు మా తమిళ-తెలుగు స్వబోధిని సహాయంతో 35 దినములలో తమిళం నేర్చుకొనవచ్చును వెల రూ. 3/-

హిందీ-తెలుగు స్వబోధిని

హిందీ భాషను అతి సులభముగా అందరు 30 దినములలో హిందీ-తెల్గు స్వబోధినిద్వారా అతి త్వరలో నేర్చుకొనవచ్చును వెల రూ. 4/-

పై వాటికి పోస్టేజి అదనము.

బాలసరస్వతీ బుక్ డిపో (ఫోన్: 29868) 1. మద్రాసు 600 001

సుభాషితాలు

తెలుసుకో, తెలుసుకో నిజాయితీగా, ఋజువుగా వుండటం ఎన్నటికీ మంచిదికాదు.

— షేక్స్పియర్

మీద పయనిస్తున్నట్లుగా కనుపిస్తుంది. కానీ దానికింద కుతకుతలాడే లావాఉందని ఎవరికీ తెలియదు. తెలుసుకునేందుకు ఎవరూ ప్రయత్నించరేమోకూడా? శేఖరం మాటలకి ఉలికిపడుతూ ఆలోచనల్లోంచి తప్పుకుంది

లావణ్యకి కోపం వచ్చిందని తెలుసుకున్న శేఖరం "మరోసారి తీరిగ్గా వద్దాం సరేనా?" నెమ్మదిగా బ్రతిమాలుతున్నట్లుగా అన్నాడు.

అలాగే అన్నట్లు తలవూపింది. ఇంతలో ఎవరో రావడంతో వాతావరణం తేలికయింది.

* * *

అలవాటు ప్రకారం తన కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తున్నట్లు నటిస్తూ ఒక కంట ఎదురింటిలో ఆ అమ్మాయినే చూస్తోంది లావణ్య ఎంతపుణ్యం చేసుకుందో ఆపిల్ల చెంగుచెంగున గెంతుతూ లేడికూనలా రాగం తీసే వాగులా ఎప్పుడూ ఏదోచేస్తూనే ఉంటుంది. తనువంటచేసి భర్తకి పిల్లడికీ పెడుతుంది వాళ్ళు మెచ్చుకుంటూ అభి మానంగా చూస్తూ తింటారు అంతకంటే అదృష్టం వేరే ఉందా? తెలతెలవారు తుండగానే ఇంటిముందు ముగ్గువేస్తుంది ఆ చక్కని వేళ్ళలోంచి ఆ ముగ్గుజా రకరకాల అందాలు సంతరించుకుంటుంది ఎంత ఆర్ట్ నిజంగా? తను ఒకపిచ్చి బొమ్మకూడా సరిగా వేయనేలేదు అందరిలా హాయిగా నడచి షికారుకా

పేరంటానికో వెడుతుంది. ఈ ఆలోచనలు తనని పీక్కుతినేస్తాయేమో అన్నట్లుగా వెంటనే అక్కడ్నించి లేచి వచ్చేసింది. కాని ప్రాణంలో శరీరంలా అవి అక్కడే కూర్చోలేదు. లావణ్యమెదడులో ఏదో వెదుకుతున్నట్లే తిరుగుతున్నాయి

లావణ్య అంటే తెలియని వారిమధ్య జీవించాలని ఉంది తనకి. కాని తన పేరు భారతదేశమంతటా మారు మ్రోగుతోందే? పేపర్లు తనని ప్రశంసించినప్పుడల్లా శేఖరం ఎంత పొంగిపోతాడో తను భార్య కావడం తన పూర్వజన్మ సుకృతం అంటాడు అది తనకెంత మాత్రం సంతోషం కలిగించదు. అందరిలాగే సామాన్యమైన జీవితం గడిపే భాగ్యం తనకి భగవంతుడివ్వలేదేం? అని బాధవస్తుంది హాయిగా సినిమా చూసేందుకు కూడా లేదు. దొంగతనం చేస్తున్నవారిలా చీకట్లో వెళ్ళిరావడం. అభిమానులు తన్ని గుర్తుపట్టి చుట్టూమూగుతారు. ప్రజలకు తను తెల్సినదే అయినా ఏమిటో ఎప్పటికపుడే వెర్రి. వింతగా కళ్ళప్పగించి చూస్తే తన కసహ్యం ఎటువంటి స్పెషాలిటీ లేకుండా ఆ అమ్మాయిలా జీవితం గడపగలిగితే? ఈ జన్మకి అంత అదృష్టం ఉంటుందా? సన్నగా నిట్టూర్చింది. లావణ్య దిండు మీదకు తల ఆన్చి కళ్ళు మూసుకుంది. అల్చిప్పల్లాంటి కళ్ళల్లోంచి రాలిన కన్నీటి ముత్యాలను ఆత్రంగా తనలో కలిపేసుకుంది దిండు

*　　　*　　　*

ఆహా? ఏమి జీవితం ఆమెది. సినిమాల్లోలా మంచి అద్దాలమేడ. ఆ మేడలో మంచి ఫర్నిచరు తప్పక ఉంటుంది. బయటికి వెళ్లాడే కర్టెన్లు చెప్తాయి లోపల ఎంత హుందాగా ఉంటుందో! అద్దాల కిటికీలోంచి అందమైన దేవతలా చూస్తూంటుందావిడ. కాలు కిందకి దింపకుండా కార్లు ఇంటినిండా నౌకర్లు చాకర్లు. భార్య వల్ల ఆ భర్తకి వయసుకు మించిన గౌరవము లభిస్తుంది. ఎంత చక్కని జీవితం?

ఆవిడ స్టేజి ఎక్కిందంటే టిక్కట్లు బ్లాకులో కూడా దొరకవు. ఎక్కడికెళ్ళిన హారతులు పట్టేవారే అందరూ. ఒక్క క్షణమైనా అటువంటి జీవితం అనుభవిస్తే ఒక్కక్షణం శరీరం గగుర్పాటు చెందింది రాధకి. తన మనసులో ఆశలన్నీ భర్తకి చెప్తూంటే "ఏ నెలకానెల అప్పులేకుండా బ్రతుకున్నాం. అందుకు సంతోషించు రాధీ" అంటారాయన. మనలాగా కడుపునిండా తిండిలేనివారెంతమంది ఉన్నారో? తన భర్త ఆ విధంగా తృప్తి పడమంటారు. ఊరు పేరూ లేకుండా ఏదో బ్రతికేస్తున్నాం అనే బ్రతుకు ఎందుకు? దేవుడు తనకి ఒక్కటాలెంట్ ఇచ్చాడు కాదేమిటి ఏదో లేచింది మొదలు తరుము కొస్తున్నట్లే ఉంటాయి పనులు ఆయనని బాబుని ఇంట్లోంచి పంపేసరికి తలప్రాణం తోకకి వస్తుంది వంట టిఫెన్లు బడికి పంపడం తన ప్రాణాలు తీసికెళ్ళేందుకు యముడు వచ్చినా పది దాటేదాకా ఉండు నాయనా? అని చెప్పాలేమో అనిపిస్తుంది తీరా వాళ్ళు వెళ్ళాకా తీరికగా కూర్చుందామంటే మాసిపోయిన బట్టలో, మాపనేం చెప్తావు అని వేళ్ళాడే బూజులో పన్నెం

డయితే నన్ను కట్టేస్తారు సుమా అని బెదిరించే కుళాయి ఊపిరి సలపనివ్వవు.

ఇవన్నీ చూసుకుంటుంటేనే వచ్చేస్తారు వాళ్ళు మళ్ళీ రాత్రివంట ఇలా వంట తిండీ వంటా ఇలాగే ముగిలిదయి పోతుంది అప్పుడు కూడా తీరిక ఉండ దేమో కోడలు మనుమలుఅంటూ సంసార చక్రం కింద పడి నలుగుతూ ఉంటుంది. ఇంకే విధమయినటువంటి ప్రత్యేకత్వా ఎవరిచేతా గుర్తింపులేని ఈ జీవితం నిజంగా ఆలోచిస్తే అనవసరం కూడా! పోనీ అని కనీసపు కోర్కెలు కూడా తను తీర్చుకోలేక పోతోందే! ఎప్పుడయినా దూరపు సినిమాకి టాక్సీ కాకపోయినా రిక్షాలోనయినా వెళ్దామంటుంది. "రాధా శుభమయిన కాళ్ళు భగవంతుడిచ్చాడు. వాటికి పని కల్పించు" అంటారు తనభర్త. సరదాపడి ఫారెన్ నైలెక్సు కొనుక్కో వాలని శ్రావణమాసంలో ఎంత వుబలాట పడిందీ? ఇంట్లో వాడుకునేందుకు రెండు చీరలు ఆయన తెస్తే నోరు మూసుకుంది 'అదీ నిజమే. కట్టుడు చీరలులేవుగాని అంత ఖరీదు చీర కొనుక్కుంటే ఎలా జరుగుతుంది?

అలాంటి అద్దాల మేడింటిది కాక పోయినా రెండు గదుల స్వంత ఇల్లుంటే? ఇంటిముందు చక్కని మొక్కలు వెనక కూరగాయల మొక్కలు మంచి మంచి పెయింట్లు గోడలకి వేసి గోడలకు మంచి చిత్రాలు వేల్లాడదీస్తే?ఓహ్!ఎంతఅందంగా ఉంటుంది? ఈ కోరికలకి ఇక అంతు ఉండదేమో? ఇలా ఆలోచిస్తూంటే! లేవాలి పనిచేసుకోవాలి.

లేచి ఒకమాటు చిర దులుపుకుని పమిటచెంగు దోపుకుంటూ పనికి ఉపక్ర మించింది రాధ. చేతులు పనిచేస్తున్నా మనసు మళ్ళీ అద్దాల మేడలోకి దూరింది. ఆవిడ ఎపుడు బయటికి వెళ్ళినా ఆ పాల పిట్ట రంగుకార్లోనే వెడుతుంది. ఆ రంగంటేనే తనకి ప్రాణం, మొన్నటికి మొన్న తిరపతికి కనీసం టాక్సీలో వెడదా మండి అంటే ఆయన వినందే! ఆ థర్డు క్లాసు రైల్లోనే ఆ గోలలో కేకలలో బయల్దేరారు ఆలోచనలను భగ్నంచేస్తు చిన్నగా ఆట్టే శబ్దం చెయ్యకుండా ఊయ్యాల లూగుతున్నట్లుగా వచ్చిఆగింది. ఎదురింటివారి కారు ఆసక్తిగా చూసింది రాధ. కార్లొంచి దిగుతున్న లావణ్యచూపు కూడా ఇటే తిరిగింది. ఆ ఇంటికి ఈ ఇంటికి దూరం ఎంతో లేకపోయినా అది కనిపించని అఘాతం, ఆ అఘాతానికి ఇరువైపులా రెండుకొండలు. ఆ కొండల మధ్యదూరం కూడా ఎక్కువే. ఎవరి మనసులలో వారే ఆ రెండవ ఆమె చేయి అందుకోవాలని చూస్తున్నారు. రెండు కొండలమీదా నిలబడి, లావణ్య చూపుకి ఆ పెంకుటింట్లోనే కాపురం రాధ మన సెపుడూ అద్దాలమేడలో విహరిస్తుంటుంది. ఆ ఆలోచనలకి కప్పిన ఆశల తెర తొల గిస్తేనేగాని వారి వారి స్థితి తెలియదు. ఆ దూరం నుంచి ఆ కొండలు అందమైనవనే అనిపిస్తాయి అంతవరకూ అందిమీది జీవితం కూడ సౌఖ్యవంతమైనదనే భ్రమ కలిగిస్తుంది వారిరువురికీ. ***